

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนของประชาชนในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ” ซึ่งในการวิจัยได้กำหนดเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามที่สมบูรณ์ตามจำนวนที่กำหนดตามกลุ่มตัวอย่างไว้ 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานบุคคล (ผู้ตอบแบบสอบถาม)
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. ทักษะคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
6. การปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
7. ความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
8. การเปรียบเทียบ ความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล
9. การเปรียบเทียบ ความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล
10. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
11. การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับกิจกรรม และการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
12. การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
13. การสรุปผลบทสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน/ประธานชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร
14. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดสำคัญดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานบุคคล (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นของมูลทั่วไปของประชาชน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานบุคคล

	ปัจจัยพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	155	38.94
	หญิง	238	59.80
	ไม่ระบุ	5	1.26
อายุ	อายุไม่เกิน 35 ปี	111	27.89
	อายุตั้งแต่ 31-50 ปี	135	33.92
	อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	136	34.17
	ไม่ระบุ	16	4.02
อาชีพ	พ่อบ้าน แม่บ้าน	78	19.60
	รับจ้างทั่วไป	97	24.37
	ค้าขาย	49	12.31
	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	46	11.56
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	34	8.54
	นักเรียน/นักศึกษา	41	10.30
	ข้าราชการบำนาญ/เกษียณราชการ	10	2.51
	ธุรกิจส่วนตัว	27	6.78
	อื่น ๆ (ครูที่เลี้ยง ครูเอกชน ลูกจ้างชั่วคราว)	11	2.76
	ไม่ระบุ	5	1.26

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ปัจจัยพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่เขตดุสิต			
	ไม่เกินระยะเวลา 19 ปี	102	25.63
	ตั้งแต่ระยะเวลา 20-39 ปี	143	35.93
	ตั้งแต่ระยะเวลา 40 ปีขึ้นไป	108	27.14
	ไม่ระบุ	45	11.31
ระดับการศึกษา			
	ระดับประถมศึกษา(ป.1-6)	117	29.40
	ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ม.1-6,ปวช.)	144	36.18
	ระดับอนุปริญญาตรี (ปวส.)	56	14.07
	ระดับปริญญาตรี	65	16.33
	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท-เอก)	6	1.51
	ไม่ระบุ	10	2.51
รายได้ต่อเดือน			
	ไม่เกิน 5,000 บาท	94	23.62
	5,001 - 10,000 บาท	136	34.17
	10,001 - 15,000 บาท	72	18.09
	15,001 - 20,000 บาท	38	9.55
	20,001 - 25,000 บาท	25	6.28
	25,001 บาทขึ้นไป	13	3.27
	ไม่ระบุ	20	5.03
รายจ่ายต่อเดือน			
	ไม่เกิน 5,000 บาท	117	29.40
	5,001 - 10,000 บาท	143	35.93
	10,001 - 15,000 บาท	53	13.32
	15,001 - 20,000 บาท	24	6.03
	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	25	6.28
	ไม่ระบุ	36	9.05

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ		
ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั่วไป	273	68.59
ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง	57	14.32
ไม่ระบุ	68	17.09
สมาชิกในครอบครัว		
ไม่เกิน 4 คน	224	56.28
ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป	145	36.43
ไม่ระบุ	29	7.29
บทบาทหน้าที่ในครอบครัว		
เป็นหัวหน้าครอบครัว	166	41.71
เป็นสมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัย	223	56.03
ไม่ระบุ	9	2.26
รวม	398	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของประชาชน(ผู้ตอบแบบสอบถาม)ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คน (ร้อยละ 100) พบว่า

เพศ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.80) เพศชาย (ร้อยละ 38.94)

อายุ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 34.17) รองลงมา อายุตั้งแต่ 31-50 ปี (ร้อยละ 33.92) และอายุไม่เกิน 35 ปี (ร้อยละ 27.89)

อาชีพ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 24.37) รองลงมา ประกอบอาชีพเป็น พ่อบ้าน แม่บ้าน (ร้อยละ 19.60) ค้าขาย (ร้อยละ 12.31) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (ร้อยละ 11.56) นักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 10.30) พนักงานรัฐวิสาหกิจ/รับราชการ (ร้อยละ 8.54) ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 6.78) อื่น ๆ (ครูพี่เลี้ยง ครูเอกชน ลูกจ้างชั่วคราว) (ร้อยละ 2.76) และข้าราชการบำนาญ/เกษียณราชการ (ร้อยละ 2.51)

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่เขตดุสิต พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตดุสิตตั้งแต่ระยะเวลา 20-39 ปี (ร้อยละ 35.93) รองลงมา ตั้งแต่ระยะเวลา 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 27.14) และไม่เกินระยะเวลา 19 ปี (ร้อยละ 25.63)

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ม.1-6,ปวช.) (ร้อยละ 36.18) รองลงมา ระดับประถมศึกษา(ป. 1-6) (ร้อยละ 29.40) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 16.33) ระดับอนุปริญญาตรี (ปวส.) (ร้อยละ 14.07) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท-เอก) (ร้อยละ 1.51)

รายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท (ร้อยละ 34.17) รองลงมา ไม่เกิน 5,000 บาท (ร้อยละ 23.62) ตั้งแต่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท (ร้อยละ 18.09) ตั้งแต่ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 9.55) ตั้งแต่ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท (ร้อยละ 6.28) ตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 3.27)

รายจ่ายต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท (ร้อยละ 35.93) รองลงมา ไม่เกิน 5,000 บาท (ร้อยละ 29.40) ตั้งแต่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท (ร้อยละ 13.32) ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 6.28) และตั้งแต่ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 6.03)

ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ใน ตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ที่ทำงานในความรับผิดชอบทั่วไป (ร้อยละ 68.59) และอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ที่ทำงานในความรับผิดชอบสูง (ร้อยละ 14.32)

สมาชิกในครอบครัว พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ไม่เกิน 4 คน (ร้อยละ 56.28) และ จำนวนสมาชิกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป (ร้อยละ 36.43)

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวเป็น สมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัย (ร้อยละ 56.03) และเป็นหัวหน้าครอบครัว (ร้อยละ 41.71)

ตารางที่ 4.2 แสดงความถี่และร้อยละปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มทางสังคมที่เป็นสมาชิก และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน

ปัจจัยพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		
เคย	266	66.83
ไม่เคย	119	29.90
ไม่ระบุ	13	3.27
รวม	398	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	ความถี่	ร้อยละ
หน่วยงานรัฐ	98	36.70
หน่วยงานเอกชน	46	17.23
อบรมภายในชุมชนโดยกรรมการชุมชน	159	59.55
อื่น ๆ (สถานศึกษา ไปทัศนศึกษา)	20	7.49
การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	213	53.52
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	156	39.20
ไม่ระบุ	29	7.29
รวม	398	100.00
ส่วนกลุ่มทางสังคมที่ประชาชนเคยเข้าร่วมเป็นสมาชิก ได้แก่	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มอาชีพ/กลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน	38	16.89
สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	76	33.93
กลุ่มออมทรัพย์	100	44.64
กลุ่มกีฬาและการศึกษา	19	8.48
กลุ่ม/ชมรมผู้สูงอายุ	27	12.05
กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข	34	15.18
กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	11	4.91
กลุ่มตำรวจบ้าน	17	7.59
อื่น ๆ (เครือข่าย ปปส. สหกรณ์ สุข.เขตดุสิต)	6	2.68
การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน	จำนวน	ร้อยละ
การสนับสนุนด้านอารมณ์	100	25.13
การสนับสนุนด้านการประเมินเปรียบเทียบกับพฤติกรรม	55	13.82
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	111	27.89
การสนับสนุนด้านการช่วยเหลือด้านสิ่งของ	73	18.34
ไม่ระบุ	59	14.82
รวม	398	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.2 ข้อมูลปัจจัย พื้นฐาน บุคคลของประชาชน(ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มทางสังคมที่เป็นสมาชิกและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประชาชนเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 66.83) ส่วนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 29.90) ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เรียงจากความถี่มากไปน้อย ดังนี้

- อบรมภายในชุมชนโดยกรรมการชุมชน (ร้อยละ 59.55)
- หน่วยงานรัฐ (ร้อยละ 36.70)
- หน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 17.23)
- อื่น ๆ (สถานศึกษา ไปทัศนศึกษา) (ร้อยละ 7.49)

การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม พบว่า ประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม (ร้อยละ 53.52) และไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม (ร้อยละ 39.20) ส่วนกลุ่มทางสังคมที่ประชาชนเคยเข้าร่วมเป็นสมาชิก เรียงจากความถี่มากไปน้อย ดังนี้

- กลุ่มออมทรัพย์ (ร้อยละ 44.64)
- สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (ร้อยละ 33.93)
- กลุ่มอาชีพ/กลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน (ร้อยละ 16.89)
- กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข (ร้อยละ 15.18)
- กลุ่ม/ชมรมผู้สูงอายุ (ร้อยละ 12.05)
- กลุ่มกีฬาและการศึกษา (ร้อยละ 8.48)
- กลุ่มตำรวจบ้าน (ร้อยละ 7.59)
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (ร้อยละ 4.91)
- อื่น ๆ (เครือข่าย ปปส. สหกรณ์ สุข.เขตดุสิต) (ร้อยละ 2.68)

การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน พบว่า ประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ 27.89) รองลงมา ได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์ (ร้อยละ 25.13) ได้รับการสนับสนุนด้านการช่วยเหลือด้านสิ่งของ (ร้อยละ 18.34) และการได้ การสนับสนุนด้านการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรม (ร้อยละ 13.82)

4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรายข้อ

ลำดับ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ตอบถูกต้อง		ระดับความรู้ความเข้าใจ
		จำนวน	ร้อยละ	
1	การใช้จ่ายใด ๆ ต้องคำนึงถึงความจำเป็นต่อการดำรงชีพและไม่สุรุ่ยสุร่าย	385	96.73	มากที่สุด
2	การลงทุนในกิจการงานใด ๆ ต้องไม่ทำเกินตัวเกินความสามารถของตน	382	95.98	มากที่สุด
3	การกระทำกิจกรรมร่วมในชุมชนหรือสังคมไม่ควรเอาเปรียบผู้อื่นและเพื่อนร่วมงาน	377	94.72	มากที่สุด
4	การรู้จักประหยัด มีธัยสัธเป็นหลักพื้นฐานสำคัญของความพอประมาณ	368	92.46	มากที่สุด
5	การพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ๆ อย่างสม่ำเสมอ	198	49.75	น้อยที่สุด
6	การรู้จักคิด วางแผน วิเคราะห์ สังเคราะห์ว่าควรทำหรือไม่ควรนั้นแสดงถึงการมีเหตุผล	371	93.22	มากที่สุด
7	การกระทำกิจการลงทุนใด ๆ ต้องค้นหาข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนและรู้จักวางแผน	383	96.23	มากที่สุด
8	การกระตุ้นตนเองให้เป็นคนรู้จักศึกษา หาความรู้ใส่ตัวทั้งการดำรงชีพ และในอาชีพเสมอ	363	91.21	มากที่สุด
9	การรู้จักเคารพกฎกติกาของครอบครัว ชุมชน สังคม หรือองค์การที่ตนเองเกี่ยวข้องด้วย	363	91.21	มากที่สุด
10	การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวหรือที่ทำงานต้องยึดเหตุผลของตนเองเป็นสำคัญเสมอ	191	47.99	น้อยที่สุด
11	การจัดทำบัญชีครัวเรือน หรือการจัดทำบัญชีรายรับ-จ่ายเป็นการวางแผนที่ดีของตนเองและครอบครัวต่อการดำรงชีพในอนาคต	351	88.19	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ตอบถูกต้อง		ระดับความรู้ความเข้าใจ
		จำนวน	ร้อยละ	
12	การติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของสังคม บ้านเมือง เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ	356	89.45	มากที่สุด
13	การรู้จักวางแผนระบบการใช้จ่ายเงินแต่ละเดือน วางแผนอนาคตให้กับคนในครอบครัวรู้จักการเก็บออมเพื่ออนาคต	363	91.21	มากที่สุด
14	การรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน	378	94.97	มากที่สุด
15	การประกอบอาชีพหลาย ๆ อย่างในช่วงเวลาใกล้เคียงกันเพื่อหารายได้ให้มากขึ้น	148	37.19	น้อยที่สุด
16	การรู้จักแสวงหาความรู้จากหลากหลายแหล่งที่มาของข้อมูล ข่าวสารเป็นการสร้างรอบรู้ และรอบคอบก่อนการตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ เป็นเงื่อนไขด้านความรู้	369	92.71	มากที่สุด
17	การประพฤติปฏิบัติตนให้มีความซื่อสัตย์สุจริตในชีวิตเสมอ เป็นเงื่อนไขด้านคุณธรรม	379	95.23	มากที่สุด
18	การประกอบอาชีพด้วยความขยันอดทนในหน้าที่การงานเป็นเงื่อนไขด้านคุณธรรม	360	90.45	มากที่สุด
19	การดำรงชีวิตด้วยความระมัดระวังเป็นเงื่อนไขด้านความรู้	346	86.93	มากที่สุด
20	การดำรงชีวิตด้วยสติปัญญาเป็นเงื่อนไขของความรู้	33	8.29	น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 16 ข้อ เรียงจากค่าร้อยละที่มากไปน้อย ได้แก่

- 1) การใช้จ่ายใด ๆ ต้องคำนึงถึงความจำเป็นต่อการดำรงชีพและไม่สุรุ่ยสุร่าย (ร้อยละ 96.73)
- 2) การกระทำกิจการลงทุนใด ๆ ต้องค้นหาข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนและรู้จักวางแผน (ร้อยละ 96.23)
- 3) การลงทุนในกิจการงานใด ๆ ต้องไม่ทำเกินตัวเกินความสามารถของตน (ร้อยละ 95.98)
- 4) การประพฤติปฏิบัติตนให้มีความซื่อสัตย์สุจริตในชีวิตเสมอเป็นเงื่อนไขด้านคุณธรรม (ร้อยละ 95.23)
- 5) การรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน (ร้อยละ 94.97)

- 6) การกระทำกิจกรรมร่วมในชุมชนหรือสังคมไม่ควรเอาเปรียบผู้อื่นและเพื่อนร่วมงาน (ร้อยละ 94.72)
- 7) การรู้จักคิด วางแผน วิเคราะห์ สังเคราะห์ว่าควรทำหรือไม่ควรนั้นแสดงถึงการมีเหตุผล (ร้อยละ 93.22)
- 8) การรู้จักแสวงหาความรู้จากหลากหลายแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเป็นการสร้างรอบรู้ และรอบคอบก่อนการตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ เป็นเงื่อนไขด้านความรู้ (ร้อยละ 92.71)
- 9) การรู้จักประหยัด มัธยัสถ์เป็นหลักพื้นฐานสำคัญของความพอประมาณ (ร้อยละ 92.46)
- 10) การกระตุ้นตนเองให้เป็นคนรู้จักศึกษา หาความรู้ใส่ตัวทั้งการดำรงชีพ และในอาชีพเสมอ, การรู้จักเคารพกฎกติกาของครอบครัว ชุมชน สังคม หรือองค์กรที่ตนเองเกี่ยวข้องด้วย , การรู้จักวางแผนระบบการใช้จ่ายเงินแต่ละเดือน วางแผนอนาคตให้กับคนในครอบครัวรู้จักการเก็บออมเพื่ออนาคต (ร้อยละ 91.21)
- 11) การประกอบอาชีพด้วยความขยันอดทนในหน้าที่การงานเป็นเงื่อนไขด้านคุณธรรม (ร้อยละ 90.45)
- 12) การติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของสังคม บ้านเมือง เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 89.45)
- 13) การจัดทำบัญชีครัวเรือน หรือการจัดทำบัญชีรายรับ-จ่าย เป็นการวางแผนที่ดีของตนเอง และครอบครัวต่อการดำรงชีพในอนาคต (ร้อยละ 88.19)
- 14) การดำรงชีวิตด้วยความระมัดระวังเป็นเงื่อนไขด้านความรู้ (ร้อยละ 86.93)
ส่วนประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 ข้อ เรียงจากค่าร้อยละที่มากไปน้อย ได้แก่
- 15) การพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ๆ อย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 49.75)
- 16) การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวหรือที่ทำงานต้องยึดเหตุผลของตนเองเป็นสำคัญเสมอ (ร้อยละ 47.99)
- 17) การประกอบอาชีพหลาย ๆ อย่างในช่วงเวลาใกล้เคียงกันเพื่อหารายได้ให้มากขึ้น (ร้อยละ 37.19)
- 18) การดำรงชีวิตด้วยสติปัญญาเป็นเงื่อนไขของความรู้ (ร้อยละ 8.29)

4.3 ความถี่การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ	ช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับความถี่
1	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการดูโทรทัศน์	4.12	0.99	เกือบทุกวัน
2	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการฟังวิทยุกระจายเสียง	3.08	1.23	บางวัน
3	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการอ่านหนังสือพิมพ์	3.71	1.15	เกือบทุกวัน
4	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	3.31	1.20	บางวัน
5	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการพูดคุยสนทนากับครอบครัวและเพื่อน	3.49	1.21	เกือบทุกวัน
6	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจาก Internet (อินเทอร์เน็ต, Online ต่าง ๆ)	2.78	1.44	บางวัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ทั้ง 6 ช่องทาง มีอยู่ 2 ระดับ ได้แก่ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกือบทุกวัน ในช่องทาง 3 ช่องทาง ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการดูโทรทัศน์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.12) รองลงมา การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการอ่านหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 3.71) และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการพูดคุยสนทนากับครอบครัวและเพื่อน (ค่าเฉลี่ย 3.49) ส่วนการได้รับข้อมูลข่าวสารเป็นบางวันมี 3 ช่องทาง ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.31) รองลงมา การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากการฟังวิทยุกระจายเสียง (ค่าเฉลี่ย 3.08) และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจาก Internet (อินเทอร์เน็ต, Online ต่าง ๆ) (ค่าเฉลี่ย 2.78)

นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนมีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในช่องทางอื่น ๆ เช่น แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ ตามนิทรรศการของในหลวง (ที่จัดงานเทิดพระเกียรติ ในหลวง) การอบรมของหน่วยงานรัฐและ กศน. รวมถึงเสียงตามสายจากการกระจายเสียงชุมชน

4.4 ทศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ระดับทัศนคติที่เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมและรายชื่อ

ข้อ	ทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ/ ความเป็นจริง
1	ประเทศไทยเหมาะสมกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารประเทศ	4.16	0.88	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก
2	ประชาชนควรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตเพื่อความสุขที่ยั่งยืน	4.31	0.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เป็นจริงมากที่สุด
3	ถ้าประชาชนยึดแนวทางปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ประชาชนอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก	4.25	0.81	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เป็นจริงมากที่สุด
4	เศรษฐกิจพอเพียงมีพื้นฐานคือการพึ่งตนเอง เกื้อกูลแบ่งปันช่วยเหลือและไม่เบียดเบียนคนอื่น	4.29	0.75	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เป็นจริงมากที่สุด
5	การประกอบอาชีพที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความขยัน อดทน เป็นพื้นฐานสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง	4.23	0.74	เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เป็นจริงมากที่สุด
6	ปัจจุบันท่านดำรงชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและด้านหน้าที่การงานด้วยความมีสติปัญญา ความรอบคอบ ระมัดระวังอยู่เสมอ	4.17	0.78	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก
7	เศรษฐกิจพอเพียงสามารถทำให้คนในสังคมมีความสามัคคีกันมากขึ้น แก้ไขความขัดแย้งในสังคมได้อย่างยั่งยืน	4.02	0.87	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก
8	เศรษฐกิจพอเพียงสามารถแก้ไขความยากจนได้อย่างยั่งยืน	4.10	0.86	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ/ ความเป็นจริง
9	การยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตแล้วสามารถสร้างครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็งได้	4.16	0.81	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก
10	หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งคนยากจนและคนร่ำรวย ไม่จำกัดฐานะตำแหน่ง อาชีพและสถานประกอบการ	4.11	0.90	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก
ผลรวม		4.18	0.63	เห็นด้วยมาก/ เป็นจริงมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 5 พบว่า ระดับทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการแสดงถึงความคิดเห็น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความรู้สึกของประชาชนที่ตรงกับความเป็นจริงโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก/เป็นจริงมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า รายข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง/เป็นจริงมากที่สุด มี 4 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ประชาชนควรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตเพื่อความสุขที่ยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 4.31)
- 2) เศรษฐกิจพอเพียงมีพื้นฐานคือการพึ่งตนเอง เกื้อกูลแบ่งปันช่วยเหลือและไม่เบียดเบียนคนอื่น (ค่าเฉลี่ย 4.29)
- 3) ถ้าประชาชนยึดแนวทางปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ประชาชนอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก (ค่าเฉลี่ย 4.25)
- 4) การประกอบอาชีพที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความขยัน อดทน เป็นพื้นฐานสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย 4.23)

ส่วนรายข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก/เป็นจริงมาก มีจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ประเทศไทยเหมาะสมกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารประเทศ และการยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตแล้วสามารถสร้างครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็งได้ (ค่าเฉลี่ย 4.16)
- 2) ปัจจุบันท่านดำรงชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและด้านหน้าที่การงานด้วยความมีสติปัญญา ความรอบคอบ ระมัดระวังอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.17)

3) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งคนยากจนและคนร่ำรวย ไม่จำกัดฐานะตำแหน่ง อาชีพและสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 4.11)

4) เศรษฐกิจพอเพียงสามารถแก้ไขความยากจนได้อย่างยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 4.10)

5) เศรษฐกิจพอเพียงสามารถทำให้คนในสังคมมีความสามัคคีกันมากขึ้น แก้ไขความขัดแย้งในสังคมได้อย่างยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 4.02)

ชี้ให้เห็นว่าประชาชนที่ตอบแบบสอบถามในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดี และมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ประชาชนควรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตเพื่อความสุขที่ยั่งยืน

4.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
1	การมีความตั้งใจและมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.94	0.87	มาก
2	การมีความพยายามใฝ่เรียนรู้ และปฏิบัติอย่างจริงจังกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน รายรับรายจ่ายในชีวิตประจำวัน	3.73	0.92	มาก
3	การมีความกระตือรือร้นทุกครั้งเมื่อได้ยิน-ฟัง-ดูเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์หรือสื่อต่าง ๆ รวมถึงการได้สนทนากับกลุ่มเพื่อน ญาติพี่น้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเสมอ	3.70	0.93	มาก
4	ถึงแม้ว่าการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันและหน้าที่การงานจะยากเพียงใดข้าพเจ้าจะไม่ย่อท้อ และเชื่อมั่นว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น"	3.79	0.93	มาก
5	ถึงแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและในครอบครัวมากเพียงใดก็จะแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บออมไว้เสมอ	3.65	0.96	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
6	แม้ภาวะปัจจุบันค่าครองชีพจะสูงข้าพเจ้าจะคำนึงถึงการใช้จ่ายให้มีความประหยัดเสมอและจะใช้พยายามซื้อเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพเท่านั้น	3.82	0.84	มาก
7	แม้ว่ารายได้ตัวเองและครอบครัวจะมีไม่มากนัก แต่ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะอดทน อดกลั้นไม่หยิบยืมเงินจากคนอื่น ๆ หรือกู้เงินจากกองทุนต่าง ๆ มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.62	1.01	มาก
8	การประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต แม้ว่าตัวเองและครอบครัวจะอยู่ในภาวะขาดแคลนต่อการดำรงชีพก็ตาม	3.98	0.83	มาก
9	มีการวางแผน และได้ทำการปรึกษาหารือกับครอบครัวเสมอเมื่อจะดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในด้านการลงทุน หรือการใช้จ่ายที่สำคัญของตัวเองและครอบครัว	3.79	0.90	มาก
10	การตัดสินใจอย่างแน่วแน่แล้วว่า จะหลีกเลี่ยงการประกอบอาชีพที่ต่อสู้แข่งขันกันและแก่งแย่งผลประโยชน์กันในหน้าที่การทำงานอย่างรุนแรง	3.73	0.95	มาก
ผลรวม		3.77	0.69	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการแสดงถึงความสำเร็จ ความทะเยอทะยาน ความสามารถ การคาดหวังในเป้าหมายสูง ความอดทน การมีแผนต่อการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก ทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) การประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต แม้ว่าตัวเองและครอบครัวจะอยู่ในภาวะขาดแคลนต่อการดำรงชีพก็ตาม (ค่าเฉลี่ย 3.98)

2) การมีความตั้งใจและมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 3.94)

3) แม้ภาวะปัจจุบันค่าครองชีพจะสูงข้าพเจ้าจะคำนึงถึงการใช้จ่ายให้มีความประหยัดเสมอและจะใช้พยายามซื้อเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.82)

4) มีการวางแผน และได้ทำการปรึกษาหารือกับครอบครัวเสมอเมื่อจะดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในด้านการลงทุน หรือการใช้จ่ายที่สำคัญของตัวเองและครอบครัว และถึงแม้ว่าการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันและหน้าที่การงานจะยากเพียงใดข้าพเจ้าจะไม่ย่อท้อ และเชื่อมั่นว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น" (ค่าเฉลี่ย 3.79)

5) การมีความพยายามใฝ่เรียนรู้ และปฏิบัติอย่างจริงจังกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน รายรับรายจ่ายในชีวิตประจำวัน และการตัดสินใจอย่างแน่วแน่แล้วว่าจะเลิกการการประกอบอาชีพที่ต่อสู้แข่งขันกันและแก่งแย่งผลประโยชน์กันในหน้าที่การทำงานอย่างรุนแรง (ค่าเฉลี่ย 3.73)

6) การมีความกระตือรือร้นทุกครั้งเมื่อได้ยิน-ฟัง-ดูเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์หรือสื่อต่าง ๆ รวมถึงการได้สนทนากับกลุ่มเพื่อนญาติพี่น้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.70)

7) ถึงแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและในครอบครัวมากเพียงใดก็จะแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บออมไว้เสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.65)

8) แม้ว่ารายได้ตัวเองและครอบครัวจะมีไม่มากนัก แต่ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะอดทน อดกลั้นไม่หยิบยืมเงินจากคนอื่น ๆ หรือกู้เงินจากกองทุนต่าง ๆ มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 3.62)

4.6 การปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ระดับ การปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.6.1 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกโดยภาพรวมและรายด้าน

การปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการลดรายจ่าย	3.64	0.82	มาก
ด้านการเพิ่มรายได้	3.60	0.98	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการออม	3.69	0.88	มาก
ด้านการดำรงชีวิต	3.93	0.69	มาก
ด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.96	0.75	มาก
ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน	3.94	0.82	มาก
ผลรวม	3.77	0.73	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) เมื่อพิจารณาตามราย ด้านพบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติ ในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.96)
- 2) ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน (ค่าเฉลี่ย 3.94)
- 3) ด้านการดำรงชีวิต (ค่าเฉลี่ย 3.93)
- 4) ด้านการออม (ค่าเฉลี่ย 3.69)
- 5) ด้านการลดรายจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.64)
- 6) ด้านการเพิ่มรายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.60)

4.6.2 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการลดรายจ่าย

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการลดรายจ่ายโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการลดรายจ่าย	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	มีการวางแผนก่อนเดินทางไปทำงานหรือทำกิจธุระ	3.99	0.92	มาก
2	มีการผลิตเครื่องอุปโภค บริโภคใช้เองในครอบครัว เช่น ไม้ ถูพื้น ผ้าถูพื้น ผ้าเช็ดเท้า น้ำยาล้างจาน เป็นต้น	3.26	1.35	ปานกลาง
3	มีการซ่อมแซมสิ่งของต่าง ๆ และเครื่องใช้ที่ชำรุดเองใน ครอบครัว	3.76	1.08	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการลดรายจ่าย	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
4	มีการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของตัวเองและครอบครัวในแต่ละเดือน	3.35	1.18	ปานกลาง
5	มีการลดการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือสินค้าฟุ่มเฟือย	3.88	0.89	มาก
ผลรวม		3.64	0.82	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการลดรายจ่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติ ในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการลดรายจ่ายอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) มีการวางแผนก่อนเดินทางไปทำงานหรือทำกิจธุระ (ค่าเฉลี่ย 3.99)
  - 2) มีการลดการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือสินค้าฟุ่มเฟือย (ค่าเฉลี่ย 3.88)
  - 3) มีการซ่อมแซมสิ่งของต่าง ๆ และเครื่องใช้ที่ชำรุดเองในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.76)
- และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- 1) มีการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของตัวเองและครอบครัวในแต่ละเดือน (ค่าเฉลี่ย 3.35)
- 2) มีการผลิตเครื่องอุปโภค บริโภคใช้เองในครอบครัว เช่น ไม้ถูพื้น ผ้าถูพื้น ผ้าเช็ดหน้า น้ำยาล้างจาน เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.26)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนจะวางแผนก่อนที่ใช้จ่ายอะไรออกไป แต่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการทำบัญชีรายจ่ายและการผลิตของอุปโภค บริโภคในครัวเรือน

4.6.3 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการเพิ่มรายได้	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	การมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นให้กับตนเองและครอบครัว โดยการประกอบอาชีพเสริม	3.56	1.24	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมให้ตนเองและเข้าร่วมกลุ่มกับชุมชนในกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพของชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดขึ้น	3.35	1.29	ปานกลาง
3	ความพยายามช่วยเหลือครอบครัวด้วยปลูกพืชในครัวเรือน และรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ พึ่งพาตนเองและสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	3.63	1.19	มาก
4	เมื่อใดก็ตามที่ทราบข่าวการฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชน ท่านยินดีที่จะเข้าร่วมฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสมอ	3.77	1.07	มาก
5	มีการวางแผนเพื่อที่จะลงทุนทำกิจการ หรือสร้างอาชีพให้กับตนเองและครอบครัว	3.82	1.02	มาก
ผลรวม		3.60	0.98	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติ ในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเพิ่มรายได้อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) มีการวางแผนเพื่อที่จะลงทุนทำกิจการ หรือสร้างอาชีพให้กับตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.82)
- 2) เมื่อใดก็ตามที่ทราบข่าวการฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชน ท่านยินดีที่จะเข้าร่วมฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.77)
- 3) ความพยายามช่วยเหลือครอบครัวด้วยปลูกพืชในครัวเรือน และรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ พึ่งพาตนเองและสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.63)

4) การมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นให้กับตนเองและครอบครัว โดยการประกอบอาชีพเสริม (ค่าเฉลี่ย 3.56)

และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมให้ตนเองและเข้าร่วมกลุ่มกับชุมชนในกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพของชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.35)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนก่อนดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในการสร้างอาชีพเสริมให้ตนเองต้องปรึกษา วางแผนร่วมกันในครอบครัวก่อนเสมอ แต่จะไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพของชุมชน

4.6.3 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการออม

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการออมโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการออม	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	การมีเงินสำหรับเก็บออมไว้สำหรับอนาคตที่เป็นของตนเอง และครอบครัว	3.76	1.02	มาก
2	มีการทำประกันชีวิตไว้สำหรับอนาคตของตนเองและ ครอบครัว	3.48	1.27	มาก
3	การมีส่วนร่วมและเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ สหกรณ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการออมและปันผล	3.64	1.17	มาก
4	มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินของตนเองและครอบครัว	3.86	0.84	มาก
5	การมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายประจำเดือน ทานนำไปเก็บ ออมเสมอ	3.70	1.11	มาก
ผลรวม		3.69	0.88	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 10 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการออม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.69) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติในกิจกรรม ในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการออมอยู่ในระดับมากทุก ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินของตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.86)
- 2) การมีเงินสำหรับเก็บออมไว้สำหรับอนาคตที่เป็นของตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.76)
- 3) การมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายประจำเดือน ท่านนำไปเก็บออมเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.70)
- 4) การมีส่วนร่วมและเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ สหกรณ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการออมและปันผล (ค่าเฉลี่ย 3.64)
- 5) มีการทำประกันชีวิตไว้สำหรับอนาคตของตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.48)
ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับการออมเพื่ออนาคต โดยก่อนจะมีการออมเงินจะวางแผนของตนและครอบครัว และต้องมีเงินออมไว้ หากเหลือจากการใช้จ่ายก็จะนำไปออมไว้เสมอ

4.6.4 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการดำรงชีวิต

ตารางที่ 4.11 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการดำรงชีวิตโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการดำรงชีวิต	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	การยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา	4.16	0.80	มาก
2	มีการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายและบัญชีครัวเรือน	3.54	1.12	มาก
3	มีการค้นคว้า หาข้อมูล ใฝ่เรียนรู้ สืบค้นข่าวสารบ้านเมือง เพื่อให้ตนเองและครอบครัวก้าวทันเหตุการณ์เสมอ	3.82	0.96	มาก
4	ตนและสมาชิกในครอบครัวยึดหลักความเป็นประชาธิปไตย และความมีเหตุผลในการดำรงชีวิตประจำวัน	4.00	0.81	มาก
5	การประกอบอาชีพของตนและสมาชิกในครอบครัวเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักพอประมาณและไม่ลงทุนเกินตัว	4.13	0.80	มาก
ผลรวม		3.93	0.69	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 11 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการดำรงชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.93) ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) การยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา (ค่าเฉลี่ย 4.16)
  - 2) การประกอบอาชีพของตนและสมาชิกในครอบครัวเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักพอประมาณและไม่ลงทุนเกินตัว (ค่าเฉลี่ย 4.13)
  - 3) ตนและสมาชิกในครอบครัวยึดหลักความเป็นประชาธิปไตยและความมีเหตุผลในการดำรงชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 4.00)
  - 4) มีการค้นคว้า หาข้อมูล ใฝ่เรียนรู้ สืบค้นข่าวสารบ้านเมืองเพื่อให้ตนเองและครอบครัวก้าวทันเหตุการณ์เสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.82)
  - 5) มีการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายและบัญชีครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 3.54)
- ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีการดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในหลักธรรม คำสอนของศาสนาที่ตนนับถืออย่างมาก นำไปใช้พิจารณาในการประกอบอาชีพด้วยว่า มีความสุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักพอประมาณ มีเหตุผล มีหลักประชาธิปไตย แต่การควบคุมการใช้จ่ายตนเองมีอยู่แต่ไม่ได้จัดการทำเป็นบัญชีค่าใช้จ่ายครัวเรือนนั่นเอง

4.6.5 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ตารางที่ 4.12 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอเมื่อออกจากบ้านหรือไม่ได้ใช้ประโยชน์	4.33	0.86	มากที่สุด
2	ถ้าหากเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายตนเองจะซ่อมก่อนเสมอแล้วนำกลับมาใช้งานอีกครั้ง โดยจะไม่เลือกที่จะทิ้งแล้วซื้อใหม่	4.05	0.93	มาก
3	ตนและครอบครัวมีการกำจัดขยะ และของเสียอย่างถูกวิธี (แยกขยะ)	3.81	1.04	มาก
4	ตนและครอบครัวจะเข้าร่วมกิจกรรมการดูแลแม่น้ำ ลำคลอง และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนที่จัดขึ้น	3.77	1.10	มาก
5	การเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคที่คำนึงถึงการไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม หรือคำนึงถึงการช่วยลดภาวะโลกร้อน	3.86	0.93	มาก
ผลรวม		3.96	0.75	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 12 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติ ในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ทุกข้อ ดังนี้

1) ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอเมื่อออกจากบ้านหรือไม่ได้ใช้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.33)

อีก จำนวน 4 ข้อ อยู่ในระดับมากค่อนข้างสูง โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) ถ้าหากเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายตนเองจะซ่อมก่อนเสมอแล้วนำกลับมาใช้งานอีกครั้ง โดยจะไม่เลือกที่จะทิ้งแล้วซื้อใหม่ (ค่าเฉลี่ย 4.05)

2) การเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคที่คำนึงถึงการไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม หรือคำนึงถึงการช่วยลดภาวะโลกร้อน (ค่าเฉลี่ย 3.86)

3) ตนและครอบครัวมีการกำจัดขยะ และของเสียอย่างถูกวิธี (แยกขยะ) (ค่าเฉลี่ย 3.81)

4) ตนและครอบครัวจะเข้าร่วมกิจกรรมการดูแลแม่น้ำ ลำคลอง และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนที่จัดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.77)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนคำนึงถึงเรื่องการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดก่อนออกจากบ้านเสมอ และหากมีการชำรุดเสียหาย เลือกที่จะซ่อมแซมก่อนซื้อใหม่ รวมถึงตระหนักถึงการเลือกซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ถึงแม้จะเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนอยู่ในค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่าทุกข้อแต่ก็ให้การสนับสนุน และไม่สร้างความเสียหายให้ส่วนรวม เช่น การกำจัดขยะให้ถูกวิธี (แยกแยะขยะ) เป็นต้น

4.6.6 ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านอาหาร เกื้อกูลต่อกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านอาหาร เกื้อกูลต่อกัน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านอาหาร เกื้อกูลต่อกัน	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนเสมอ	3.91	1.05	มาก
2	การร่วมทำบุญในวันสำคัญของศาสนา และบริจาคทุนทรัพย์ (เงิน) ให้แก่ผู้ยากไร้ (ทำทาน)	4.07	0.86	มาก
3	เมื่อถึงกิจกรรมสำคัญทางศาสนาของทางวัด/โบสถ์/มัสยิด ท่านและครอบครัวเข้าไปช่วยเหลือและร่วมทำงานกับผู้อื่น	3.98	0.90	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
4	ตนและครอบครัวบริจาคสิ่งของที่ไม่จำเป็นในการใช้ประโยชน์แล้วให้แก่ผู้อื่น (เช่น เครื่องใช้สอย หนังสือ วารสาร เป็นต้น)	3.98	0.97	มาก
5	เมื่อมีโอกาสท่านให้คำแนะนำเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางการดำรงชีพอย่างพอเพียงแก่สมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และญาติพี่น้องเสมอ	3.85	0.98	มาก
ผลรวม		3.94	0.82	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 13 พบว่า ระดับการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจำแนกตามด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94) ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติในกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) การร่วมทำบุญในวันสำคัญของศาสนา และบริจาคทุนทรัพย์(เงิน)ให้แก่ผู้ยากไร้ (ทำงาน) (ค่าเฉลี่ย 4.07)

2) ตนและครอบครัวบริจาคสิ่งของที่ไม่จำเป็นในการใช้ประโยชน์แล้วให้แก่ผู้อื่น (เช่น เครื่องใช้สอย หนังสือ วารสาร เป็นต้น) และเมื่อถึงกิจกรรมสำคัญทางศาสนาของทางวัด/โบสถ์/มัสยิด ท่านและครอบครัวเข้าไปช่วยเหลือและร่วมทำงานกับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 3.98)

3) การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

4) เมื่อมีโอกาสท่านให้คำแนะนำเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางการดำรงชีพอย่างพอเพียงแก่สมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และญาติพี่น้องเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.85)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีจิตใจที่ดีงาม มีการทำบุญ และบริจาคทรัพย์และสิ่งของที่ไม่จำเป็นให้แก่ผู้อื่นเป็นประจำ รวมถึงการช่วยเหลืองาน หรือกิจกรรมสำคัญของศาสนาที่ตนนับถือ และที่สำคัญเมื่อมีโอกาสจะแนะนำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่นเสมอ

4.7 ความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.7.1 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.14 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมและรายข้อ

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านจิตใจ	4.05	0.70	เห็นด้วย
ด้านเศรษฐกิจ	3.90	0.74	เห็นด้วย
ด้านสังคม	4.05	0.74	เห็นด้วย
ด้านเทคโนโลยี	3.49	1.04	เห็นด้วย
ด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	3.95	0.78	เห็นด้วย
ด้าน “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง	4.13	0.67	เห็นด้วย
ผลรวม	3.88	0.70	เห็นด้วย*

* เห็นด้วยกับการประยุกต์ใช้ในด้าน/รายข้อนั้น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.88) เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ด้าน “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง (ค่าเฉลี่ย 4.13)
- 2) ด้านจิตใจ และด้านสังคม (ค่าเฉลี่ย 4.05)
- 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.95)
- 4) ด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.90)

5) ด้านเทคโนโลยี (ค่าเฉลี่ย 3.49)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนจะคำนึงถึงคำว่า “พอ” ในการพัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนคนอื่นและพึงใจกับชีวิตปัจจุบัน ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับด้านสังคมและจิตใจเป็นหลัก

4.7.2 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านจิตใจ

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ

บุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านจิตใจ โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านจิตใจ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	การมีความพยายามและอดทนที่จะทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตัวเองในแต่ละวัน	3.78	1.00	เห็นด้วย
2	ความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะดำรงชีพด้วยความพอเพียงและพึ่งตนเองให้มากที่สุด	4.12	0.81	เห็นด้วย
3	แม้การดำรงชีพในปัจจุบันจะลำบากท่านพร้อมที่จะต่อสู้กับชีวิต ไม่ท้อแท้จนกว่าตนเองและครอบครัวจะประสบผลสำเร็จโดยยึดหลักความพอเพียง	4.10	0.79	เห็นด้วย
4	ตนและสมาชิกในครอบครัวจะยึดมั่นในการประกอบอาชีพที่สุจริตเสมอ ถึงแม้ว่าครอบครัวจะตกอยู่ในภาวะลำบากและขาดแคลนก็ตาม	4.18	0.80	เห็นด้วย
ผลรวม		4.05	0.70	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านจิตใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.05) และค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านจิตใจอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) ตนและสมาชิกในครอบครัวจะยึดมั่นในการประกอบอาชีพที่สุจริตเสมอ ถึงแม้ว่าครอบครัวจะตกอยู่ในภาวะลำบากและขาดแคลนก็ตาม (ค่าเฉลี่ย 4.18)

2) ความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะดำรงชีพด้วยความพอเพียงและพึ่งตนเองให้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.12)

3) แม้การดำรงชีพในปัจจุบันจะลำบากท่านพร้อมที่จะต่อสู้กับชีวิต ไม่ท้อแท้จนกว่าตนเอง และครอบครัวจะประสบผลสำเร็จโดยยึดหลักความพอเพียง (ค่าเฉลี่ย 4.10)

4) การมีความพยายามและอดทนที่จะทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย 3.78)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีความตั้งใจว่าจะประกอบอาชีพที่สุจริต ดำรงชีพด้วยความพอเพียง และจะไม่ย่อท้อต่อสถานะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ แต่ไม่ค่อยมีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายนัก

4.7.3 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.16 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ

บุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านเศรษฐกิจ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	การมีทุนทรัพย์(เงิน)ที่เพียงพอในการใช้จ่ายสำหรับตนเองในแต่ละวัน	4.00	0.89	เห็นด้วย
2	การมีทุนทรัพย์(เงิน)ที่ไม่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวัน แต่ท่านมีอาหารกินครบทุกมื้อ ไม่อดอยากหรือขาดสนในการดำรงชีพ	3.82	0.98	เห็นด้วย
3	ครอบครัวของท่านมีรายได้(เงิน)ที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายของครอบครัวในแต่ละเดือน	3.93	0.91	เห็นด้วย
4	ตนและสมาชิกในครอบครัวมีการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว	3.84	0.97	เห็นด้วย
ผลรวม		3.90	0.74	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.90) เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า

ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) การมีทุนทรัพย์(เงิน)ที่เพียงพอในการใช้จ่ายสำหรับตนเองในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย 4.00)
- 2) ครอบครัวของท่านมีรายได้(เงิน)ที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายของครอบครัวในแต่ละเดือน (ค่าเฉลี่ย 3.93)
- 3) ตนและสมาชิกในครอบครัวมีการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.84)
- 4) การมีทุนทรัพย์(เงิน)ที่ไม่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละวัน แต่ท่านมีอาหารกินครบทุกมื้อ ไม่อดอยากหรือขัดสนในการดำรงชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.82)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนยังมีเงินพอที่จะใช้จ่ายในแต่ละวันและในแต่ละเดือน และหลายครอบครัวมีการทำอาชีพเสริมของครอบครัวอยู่แม้ว่าอยู่ในชุมชนเมืองก็ยังคงพอประคับประคองการดำรงชีวิตได้ไม่ค่อยลำบากนัก

4.7.4 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านสังคม

ตารางที่ 4.17 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ

บุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านสังคม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสังคม	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	การมีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านชุมชนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันพ่อ แม่ วันเด็ก เป็นต้น	4.21	0.79	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	เมื่อมีโอกาสที่ทางชุมชนรับบริจาคสิ่งของของท่านยินดีร่วมบริจาคสิ่งของ ทุนทรัพย์(เงิน) ทรัพย์สินที่ไม่ใช้แล้วให้แก่ผู้อื่นเสมอ	4.17	0.80	เห็นด้วย
3	ตนและครอบครัวเข้าร่วมการกิจกรรมพัฒนาที่ทางชุมชนจัดขึ้นเสมอ	4.01	0.90	เห็นด้วย
4	ตนและครอบครัวเป็นสมาชิกกลุ่มที่ชุมชนจัดขึ้น เช่น กลุ่มอสม. กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นต้น	3.79	1.07	เห็นด้วย
ผลรวม		4.05	0.74	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 17 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.05) และค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

1) การมีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านชุมชนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันพ่อ แม่ วันเด็ก เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 4.21)

ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วย จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) เมื่อมีโอกาสที่ทางชุมชนรับบริจาคสิ่งของ ท่านยินดีร่วมบริจาคสิ่งของ ทุนทรัพย์(เงิน) ทรัพย์สินที่ไม่ใช่แล้วให้แก่ผู้อื่นเสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.17)

2) ตนและครอบครัวเข้าร่วมการกิจกรรมพัฒนาที่ทางชุมชนจัดขึ้นเสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.01)

3) ตนและครอบครัวเป็นสมาชิกกลุ่มที่ชุมชนจัดขึ้น เช่น กลุ่มออสส.(อาสาสมัครสาธารณสุข) กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.79)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นเป็นประจำ และจะยินดีเสมอในการร่วมบริจาคสิ่งของให้กับชุมชนเมื่อทราบข่าวรวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางชุมชนจัดขึ้น

4.7.5 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.18 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ

บุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และราคาสูงใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ไอแพด (Ipad) โทรศัพท์มือถือราคาแพง เป็นต้น	3.40	1.32	ไม่แน่ใจ
2	การเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับความต้องการใช้และฐานะทางการเงินเท่านั้น	3.75	1.14	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ข้อ	ด้านเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3	ครอบครัวของท่านมีอุปกรณ์เครื่องใช้สอยที่เป็นเทคโนโลยีครบสมบูรณ์เหมาะสมกับรายได้และฐานะของตนเอง	3.67	1.08	เห็นด้วย
4	สมาชิกในครอบครัวของท่านมักใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสมกับการใช้งานและฐานะของครอบครัว	3.32	1.34	ไม่แน่ใจ
ผลรวม		3.49	1.04	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 18 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.49) และค่อนข้างต่ำ(ไม่แน่ใจ) เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับเห็นด้วย จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1) การเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับความต้องการใช้และฐานะทางการเงินเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.75)

2) ครอบครัวของท่านมีอุปกรณ์เครื่องใช้สอยที่เป็นเทคโนโลยีครบสมบูรณ์เหมาะสมกับรายได้และฐานะของตนเอง (ค่าเฉลี่ย 3.67)

ส่วนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ จำนวน 2 ทุกข้อ ดังนี้

1) การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และราคาสูงใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ไอแพด (Ipad) โทรศัพท์มือถือราคาแพง เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.40)

2) สมาชิกในครอบครัวของท่านมักใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสมกับการใช้งานและฐานะของครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.32)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนยังให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีตามความเหมาะสมและความต้องการใช้รวมถึงฐานะการเงินของตนเองอยู่

4.7.6 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.19 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการใช้ทรัพยากรที่มีเหลือใช้แล้วในบ้านมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือน เช่น การผ้าถูพื้น ไม้ถูพื้น โตะ แก้ว เป็นต้น	3.88	0.98	เห็นด้วย
2	นิยมเลือกใช้วัสดุสิ่งของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและช่วยลดภาวะโลกร้อน	4.04	0.82	เห็นด้วย
3	ตนและครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์ และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่เสมอ	3.95	0.96	เห็นด้วย
4	เมื่อมีโอกาสท่านและสมาชิกในครอบครัวกับเพื่อนบ้านมักจะเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมของชุมชนและสังคม	3.92	0.98	เห็นด้วย
ผลรวม		3.95	0.78	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.95) และค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) นิยมเลือกใช้วัสดุสิ่งของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและช่วยลดภาวะโลกร้อน (ค่าเฉลี่ย 4.04)
- 2) ตนและครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์ และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.95)

3) เมื่อมีโอกาสท่านและสมาชิกในครอบครัวกับเพื่อนบ้านมักจะเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมของชุมชนและสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.92)

4) มีการใช้ทรัพยากรที่มีเหลือใช้แล้วในบ้านมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือน เช่น การผ้าถูพื้น ไม้ถูพื้น โตะ แก้ว เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.88)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนยังให้ความสำคัญกับเลือกใช้ชีวิตของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมทั้งของชุมชนและสังคมโดยรวม

4.7.7 ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาการเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง

ตารางที่ 4.20 แสดงระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาการเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้าน“พอ” พัฒนาการเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	การมีความสุขและยินดีกับการดำรงชีวิตตามอัตภาพและฐานะของตนเองในสภาวะการณปัจจุบัน	4.16	0.83	เห็นด้วย
2	การได้ยึดความประหยัด และลดความฟุ่มเฟือยกับการใช้ชีวิตประจำวัน	4.08	0.80	เห็นด้วย
3	ตนและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนชีวิต ตระหนักกับการพัฒนาตนเอง การพึ่งตนเองโดยเรียนรู้ที่จะอยู่กับคำว่า "พอ" เสมอ	4.09	0.79	เห็นด้วย
4	ตนและสมาชิกในครอบครัวปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตามหลักธรรมทางศาสนาอยู่เสมอ	4.22	0.79	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ผลรวม		4.13	0.67	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4. 20 พบว่า ระดับความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาการเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.13) และค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาตามราย ข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงจำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียงอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

1) ตนและสมาชิกในครอบครัวปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตามหลักธรรมทางศาสนาอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.22)

ส่วนรายข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วย จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

1) การมีความสุขและยินดีกับการดำรงชีวิตตามอัตภาพและฐานะของตนเองในสภาวะการณ์ปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 4.16)

2) ตนและสมาชิกในครอบครัวร่วมกันวางแผนชีวิต ตระหนักกับการพัฒนาตนเอง การพึ่งตนเองโดยเรียนรู้ที่จะอยู่กับคำว่า "พอ" เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.09)

3) การได้ยึดความประหยัด และลดความฟุ้งเฟ้อกับการใช้ชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 4.08) ซึ่งให้เห็นว่า ประชาชนตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตามหลักธรรมทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และที่สำคัญมีความสุขกับการดำรงชีพตามอัตภาพของตนเองพร้อมกับพยายามเรียนรู้กับคำว่า “พอ” เสมอ

4.8 การเปรียบเทียบ ความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล

4.8.1 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.8.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.88	0.65	3.86	0.73	0.198	0.843

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมี

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.8.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ
ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.227	2	0.113	0.228	0.796
	ภายในกลุ่ม	188.253	379	0.497		
	รวม	188.480	381			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.22 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม อายุ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมี การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.8.1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ
ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4.331	8	0.541	1.124	0.346
	ภายในกลุ่ม	184.990	384	0.482		
	รวม	189.321	392			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.23 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม อาชีพ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมี การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.8.1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตดุสิต

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตดุสิต

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตดุสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.468	2	0.234	0.480	0.619
	ภายในกลุ่ม	170.565	350	0.487		
	รวม	171.033	352			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.24 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตดุสิต โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตดุสิตแตกต่างกันมี การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.8.1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.154	3	1.051	2.144	0.094
	ภายในกลุ่ม	188.293	384	0.490		
	รวม	191.447	387			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.25 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมี การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.8.1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.566	3	1.189	2.435	0.064
	ภายในกลุ่ม	182.547	374	0.488		
	รวม	186.113	377			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.26 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมี การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.8.1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	1.078	3	0.359	0.724	0.538
	ภายในกลุ่ม	177.556	358	0.496		
	รวม	178.634	361			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.27 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.8.1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ	ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง		ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั่วไป		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.08	0.65	3.81	0.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม

ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีฐานะ ในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั่วไป และฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสูงจะมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนได้มากกว่าผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั่วไป

4.8.1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป		ไม่เกิน 4 คน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.93	0.63	3.85	0.73	1.102	0.271

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปและไม่เกิน 4 คนมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.8.1.10 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว	เป็นหัวหน้าครอบครัว		เป็นสมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัย		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.94	0.67	3.84	0.71		

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นสมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัยมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ไม่แตกต่างกัน)

4.8.1.11 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.92	0.72	3.74	0.66		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม

การได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่ เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงได้ มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่เคยเข้ารับการอบรมจะสามารถประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนได้มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเลย

4.8.1.12 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.94	0.64	3.79	0.78		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมจะสามารถประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนได้มากกว่าผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

4.8.1.13 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน	ระหว่างกลุ่ม	3.552	3	1.184	2.517	0.058
	ภายในกลุ่ม	157.551	335	0.470		
	รวม	161.102	338			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.33 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม การได้รับการสนับสนุน ทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่ได้รับการสนับสนุน ทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน แตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.9 การเปรียบเทียบแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล

4.9.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.9.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.79	0.65	3.74	0.78	0.656	0.512

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.9.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.096	2	0.048	0.089	0.915
	ภายในกลุ่ม	204.822	379	0.540		
	รวม	204.918	381			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.35 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมี การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.9.1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	9.739	8	1.217	2.334	0.019*
	ภายในกลุ่ม	200.272	384	0.522		
	รวม	210.011	392			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.36 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD: Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าการเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่

อาชีพ	Mean	พ่อบ้าน แม่บ้าน	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ลูกจ้าง บริษัท เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ บ้านนอก/ เกษียณ ราชการ	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ (ครูที่ เลี้ยง ครู เอกชน ลูกจ้าง ชั่วคราว)
		3.73	3.80	3.72	3.51	3.98	4.03	3.91	3.91	3.42
พ่อบ้าน แม่บ้าน	3.73	-	0.068	-0.006	-0.220	0.250	0.301*	0.181	0.178	-0.314
รับจ้างทั่วไป	3.80		-	-0.074	-0.288*	0.182	0.232	0.112	0.110	-0.382
ค้าขาย	3.72			-	-0.214	0.256	0.306*	0.186	0.184	-0.309
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	3.51				-	0.470*	0.521*	0.401	0.398*	-0.094
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	3.98					-	0.051	-0.069	-0.072	-0.564*
นักเรียน/นักศึกษา	4.03						-	-0.120	-0.123	-0.615*
ข้าราชการบ้านนอก/เกษียณราชการ	3.91							-	-0.003	-0.495
ธุรกิจส่วนตัว	3.91								-	-0.492
อื่น ๆ (ครูที่เลี้ยง ครูเอกชน ลูกจ้างชั่วคราว)	3.42									-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.37 พบว่า ผลการทดสอบการเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 คู่ ดังนี้

- 1) ประชาชนที่ประกอบอาชีพ ลูกจ้างบริษัทเอกชน จะปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงน้อยกว่า รับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจ/รับราชการ นักเรียน/นักศึกษา และธุรกิจส่วนตัว
- 2) ประชาชนที่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษาจะปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ค้าขาย และพ่อบ้าน แม่บ้าน

3) ประชาชนที่ประกอบอาชีพ อื่น ๆ (ครูที่เลี้ยง ครูเอกชน ลูกจ้างชั่วคราว) จะปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงน้อยกว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจ/รับราชการ นักเรียน/นักศึกษา

4.9.1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.009	2	0.504	0.932	0.395
	ภายในกลุ่ม	189.423	350	0.541		
	รวม	190.432	352			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.38 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาในอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมแตกต่างกันมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.9.1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.742	3	0.581	1.066	0.363
	ภายในกลุ่ม	209.063	384	0.544		
	รวม	210.805	387			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.39 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมี การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.9.1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน	ระหว่างกลุ่ม	2.519	3	0.840	1.563	0.198
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	ภายในกลุ่ม	200.839	374	0.537		
	รวม	203.357	377			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.40 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมี การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.9.1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน	ระหว่างกลุ่ม	2.035	3	0.678	1.253	0.291
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน	ภายในกลุ่ม	193.887	358	0.542		
	รวม	195.922	361			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.41 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกันมี การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.9.1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ	ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง		ฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั่วไป		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.92	0.71	3.70	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั่วไป และฐานะในหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง มีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสูงจะมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้มากกว่าผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั่วไป

4.9.1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป		ไม่เกิน 4 คน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.80	0.72	3.74	0.74		

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปและไม่เกิน 4 คนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.9.1.10 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว
ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว	เป็นหัวหน้า		เป็นสมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัย		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.84	0.74	3.72	0.72		

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามบทบาทหน้าที่ในครอบครัว โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นสมาชิกในครอบครัว/ผู้อาศัยมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.9.1.11 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.86	0.71	3.56	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงได้ มีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่เคยเข้ารับการอบรมจะสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนได้มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเลย

4.9.1.12 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม
ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	เป็นสมาชิกกลุ่ม		ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		t	Sig.
	ทางสังคม		กลุ่มทางสังคม			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.85	0.66	3.64	0.83	2.614	0.009*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ได้มีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมจะสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนได้มากกว่าผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

4.9.1.13 การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคล และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม การได้รับการสนับสนุน ทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน

ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน	ระหว่างกลุ่ม	3.840	3	1.280	2.577	0.054
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	166.390	335	0.497		
การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน	รวม	170.229	338			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.47 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่าง การปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้นำชุมชนหรือหัวหน้างาน ต่างกันมีการปฏิบัติตามกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.10.1 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations Spearman's rho

		ความรู้ความเข้าใจ	กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน
ความรู้ความเข้าใจ	Correlation Coefficient	1.000	-.110(*)
	Sig. (2-tailed)	.	.028
	จำนวน	397	397
กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน	Correlation Coefficient	-.110(*)	1.000
	Sig. (2-tailed)	.028	.
	จำนวน	397	398

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 48 พบว่า ตัวแปร ด้านความรู้ความเข้าใจกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ $-.110$ จำนวนข้อมูล ความรู้ความเข้าใจ เท่ากับ 397 ส่วนกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.028$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่าประชาชนที่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสัมพันธ์เชิงลบอยู่ระดับต่ำ ($s = -.110^*$) กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.10.2 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการ ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		ความรู้ความเข้าใจ	การประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงใน ระดับบุคคลและครัวเรือน
ความรู้ความเข้าใจ	Pearson Correlation	1	.081
	Sig. (2-tailed)	.	.108
	จำนวน	397	397
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในระดับ บุคคลและครัวเรือน	Pearson Correlation	.081	1
	Sig. (2-tailed)	.108	.
	จำนวน	397	398

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 49 พบว่า ตัวแปร ด้านความรู้ความเข้าใจกับการประยุกต์ใช้
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
(Correlations Coefficient) เท่ากับ .081 จำนวนข้อมูลความรู้ความเข้าใจ เท่ากับ 397 ส่วนการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน เท่ากับ 398 และมีระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .108 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ไม่มีความสัมพันธ์กัน)

4.10.3 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 ตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ เกี่ยวกับปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		ทัศนคติเกี่ยวกับ ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	กิจกรรมในระดับ บุคคลและครัวเรือน
ทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	Pearson Correlation	1	.422(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	จำนวน	397	397
กิจกรรมในระดับบุคคลและ ครัวเรือน	Pearson Correlation	.422(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	จำนวน	397	398

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 50 พบว่า ตัวแปร ด้านทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียง กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ .422 จำนวนข้อมูล ทัศนคติเกี่ยวกับ
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 397 ส่วน กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าประชาชนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสัมพันธ์
 เชิงบวกอยู่ระดับระดับปานกลาง ($r = .422^{**}$) กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.10.3 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.51 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ เกี่ยวกับปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		ทัศนคติเกี่ยวกับ ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	การประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงใน ระดับบุคคลและครัวเรือน
ทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	Pearson Correlation	1	.495(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	จำนวน	397	397
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในระดับ บุคคลและครัวเรือน	Pearson Correlation	.495(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	จำนวน	397	398

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 51 พบว่า ตัวแปร ด้านทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ
.495 จำนวนข้อมูล ทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 397 ส่วนการประยุกต์ใช้
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 1 แสดงว่า
ประชาชนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ระดับระดับปาน
กลาง ($r = .495^{**}$) กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ตาม
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.10.4 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.52 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์	กิจกรรมในระดับ บุคคลและครัวเรือน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	Pearson Correlation	1	.565(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	จำนวน	394	394
กิจกรรมในระดับบุคคลและ ครัวเรือน	Pearson Correlation	.565(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	จำนวน	394	398

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 52 พบว่า ตัวแปร ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตาม
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ .565 จำนวนข้อมูล
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตาม เท่ากับ 394 ส่วนกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าประชาชนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตาม มีสัมพันธ์เชิงบวกอยู่
ระดับระดับปานกลาง ค่อนข้างสูง ($r = .565^{**}$) กับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.10.5 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับ
บุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.53 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	การประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงใน ระดับบุคคลและครัวเรือน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	Pearson Correlation	1	.486(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	จำนวน	394	394
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในระดับ บุคคลและครัวเรือน	Pearson Correlation	.486(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	จำนวน	394	398

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 53 พบว่า ตัวแปร ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตาม
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและ
ครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations
Coefficient) เท่ากับ .486 จำนวนข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 397
ส่วนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 แสดงว่าประชาชนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสัมพันธ์เชิงบวกอยู่
ระดับระดับปานกลาง ($r = .486^{**}$) กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคล
และครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.11 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรม และการประยุกต์ใช้ปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

4.11.1 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.54 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์		กิจกรรม	โทรทัศน์	วิทยุกระจายเสียง	หนังสือพิมพ์	หนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	พูดคุยสนทนากับ ครอบครัวและเพื่อน	Internet (อินเทอร์เน็ต ,Online ต่าง ๆ)
กิจกรรม	Pearson Correlation	1	.382(**)	.378(**)	.375(**)	.402(**)	.511(**)	.440(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	398	397	395	396	395	396	396
โทรทัศน์	Pearson Correlation	.382(**)	1	.412(**)	.488(**)	.352(**)	.467(**)	.190(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000	.000	.000	.000	.000
	N	397	397	395	396	395	396	396
วิทยุกระจายเสียง	Pearson Correlation	.378(**)	.412(**)	1	.508(**)	.466(**)	.378(**)	.401(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.	.000	.000	.000	.000
	N	395	395	395	395	394	395	395
หนังสือพิมพ์	Pearson Correlation	.375(**)	.488(**)	.508(**)	1	.606(**)	.440(**)	.230(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.	.000	.000	.000
	N	396	396	395	396	395	396	396
หนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	Pearson Correlation	.402(**)	.352(**)	.466(**)	.606(**)	1	.590(**)	.456(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.	.000	.000
	N	395	395	394	395	395	395	395
พูดคุยสนทนากับครอบครัวและเพื่อน	Pearson Correlation	.511(**)	.467(**)	.378(**)	.440(**)	.590(**)	1	.463(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.	.000
	N	396	396	395	396	395	396	396
Internet (อินเทอร์เน็ต,Online ต่าง ๆ)	Pearson Correlation	.440(**)	.190(**)	.401(**)	.230(**)	.456(**)	.463(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.
	N	396	396	395	396	395	396	396

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 54 พบว่า ตัวแปร ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกช่องทางการรับข่าวสารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) ดังนี้

1) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง โทรทัศน์ ต่อกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .382^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง วิทยุกระจายเสียง ต่อกิจกรรม ในระดับบุคคลและครัวเรือน ของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .378^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง หนังสือพิมพ์ ต่อกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .375^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ต่อกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .402^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทางการ พุดคุยสนทนากับครอบครัวและเพื่อน ต่อกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($r = .511^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสาร Internet (อินเทอร์เน็ต ,Online ต่าง ๆ) ต่อกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($r = .440^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.11. 2 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.55 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์		การประยุกต์	โทรทัศน์	วิทยุกระจายเสียง	หนังสือพิมพ์	หนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	พูดคุยสนทนากับ ครอบครัวและเพื่อน	Internet (อินเทอร์เน็ต ,Online ต่าง ๆ)
การประยุกต์	Pearson Correlation	1	.275(**)	.283(**)	.279(**)	.318(**)	.437(**)	.328(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	398	397	395	396	395	396	396
โทรทัศน์	Pearson Correlation	.275(**)	1	.412(**)	.488(**)	.352(**)	.467(**)	.190(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000	.000	.000	.000	.000
	N	397	397	395	396	395	396	396
วิทยุกระจายเสียง	Pearson Correlation	.283(**)	.412(**)	1	.508(**)	.466(**)	.378(**)	.401(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.	.000	.000	.000	.000
	N	395	395	395	395	394	395	395
หนังสือพิมพ์	Pearson Correlation	.279(**)	.488(**)	.508(**)	1	.606(**)	.440(**)	.230(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.	.000	.000	.000
	N	396	396	395	396	395	396	396
หนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	Pearson Correlation	.318(**)	.352(**)	.466(**)	.606(**)	1	.590(**)	.456(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.	.000	.000
	N	395	395	394	395	395	395	395
พูดคุยสนทนากับครอบครัวและเพื่อน	Pearson Correlation	.437(**)	.467(**)	.378(**)	.440(**)	.590(**)	1	.463(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.	.000
	N	396	396	395	396	395	396	396
Internet (อินเทอร์เน็ต,Online ต่าง ๆ)	Pearson Correlation	.328(**)	.190(**)	.401(**)	.230(**)	.456(**)	.463(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.
	N	396	396	395	396	395	396	396

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4. 55 พบว่า ตัวแปร ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทุกช่องทางการรับข่าวสารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) ดังนี้

1) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง โทรทัศน์ ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำ ($r = .275^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง วิทยุกระจายเสียง ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำ ($r = .283^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทาง หนังสือพิมพ์ ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำ ($r = .279^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือ วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .318^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารทางการ พูดคุยสนทนากับ ครอบครัวและเพื่อนต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .437^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสาร Internet (อินเทอร์เน็ต ,Online ต่าง ๆ) ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง ($r = .328^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.12 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรมในระดับบุคคลและ ครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.56 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Correlations

		กิจกรรมในระดับ บุคคลและครัวเรือน	การประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง
กิจกรรมในระดับบุคคลและ ครัวเรือน	Pearson Correlation	1	.750(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	จำนวน	398	398
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	Pearson Correlation	.750(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	จำนวน	398	398

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.56 พบว่า ตัวแปรด้านกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ .750 จำนวน กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 ส่วนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าประชาชนที่มีกิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ระดับระดับสูง ($r = .750^{**}$) กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.13 การสรุปผลบทสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน/ประธานชุมชนเขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร

ผลการสังเคราะห์บทสัมภาษณ์ ของ ผู้นำชุมชน/ประธานชุมชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ดังนี้

4.13.1 กิจกรรมในระดับบุคคลและครัวเรือนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 6 ข้อคำถาม ได้แก่

1) การมีวิธีการลดรายจ่ายในแต่ละวัน/แต่ละเดือนอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการลดรายจ่ายในแต่ละวันหรือแต่ละเดือนนั้น จะจ่ายเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการครองชีพในแต่ละวันเท่านั้น ส่วนการกำหนดความจำเป็นวันต่อวัน เช่นค่าอาหารเช้า เที่ยง เย็น ค่ารถ(เดินทางไป-กลับที่ทำงาน) เป็นต้น แต่พบว่าถ้าหากไม่จำเป็นที่จะต้องเดินทางไปไหนด้วยตนเองก็จะใช้วิธีการโทรศัพท์ หรือหากใกล้ก็จะไม่ใช้รถส่วนตัว จะลดของฟุ่มเฟือย และอบายมุขเช่นเหล้า บุหรี่ เป็นต้น ที่เกี่ยวกับการกินแต่ละมื้อก็กินให้น้อยลง ไม่ต้องมีของขบเคี้ยวนั่นเอง ส่วนบางครอบครัวทำกับข้าวกินร่วมกันมือเช้าจนถึงมือเย็นเลย และมักจะเป็นอาหารสำเร็จรูป ดังคำสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนสุโขทัย ที่กล่าวว่า ส่วนใหญ่ซื้ออาหารสำเร็จรูปมากกว่าทำเอง นอกจากต้องการที่จะกินอะไรที่ชอบก็จะซื้อมาทำกินเอง (วันดี เสมรวณิช, 2555: สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม)

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการลดรายจ่ายในแต่ละวัน/แต่ละเดือนอย่างไรบ้าง?

เมื่อพิจารณาถึงสมาชิกในครอบครัวแล้วพบว่า หลายครอบครัวของผู้นำชุมชนที่สมาชิกช่วยกันประหยัดน้ำ ไฟฟ้า ไม่ค่อยสุรุ่ยสุร่ายนัก เพราะโดยส่วนใหญ่สมาชิกยังเป็นวัยเรียน ทำให้ค่าใช้จ่ายที่จะจ่ายในแต่ละวันจะมาจากบิดา มารดาเท่านั้นจึงทำให้ประหยัดไปด้วยในตัว และบางครั้งลูก ๆ ของผู้นำชุมชนจะเข้าใจและเห็นใจพ่อแม่ ทำให้รู้จักเก็บหอมรอบริบด้วย ดังคำสัมภาษณ์ของเลขานุการชุมชนท่าวาสุกรี ที่กล่าวว่า ลูกจะประหยัดด้วยตนเอง จะเก็บหอมรอบริบเอง โดยตอนเช้าแม่จะไปส่งเย็นเขาก็จะกลับเองโดยรถเมล์ ซึ่งเขาจะเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเขาต้องประหยัด และเขาก็สงสารแม่ว่าแม่หาเงินอยู่คนเดียว ไม่เที่ยวจะอยู่แต่ในบ้าน เขมก็จะไม่ซื้อสุรุ่ยสุร่าย ซึ่งถ้าลูกอยากได้กระเป๋าก็ถ้าแม่ไม่ซื้อให้เขาก็จะเก็บเงินซื้อเอง (ขมนิภา อินทร, 2555: สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม)

2) การมีวิธีการเพิ่มรายได้ในแต่ละวัน/แต่ละเดือนอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการเพิ่มรายได้ในแต่ละวัน/แต่ละเดือน ผู้นำส่วนใหญ่ยังทำงาน และหรือเป็นข้าราชการบำนาญ มีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง (ซึ่งบางคนจะขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ตอนประมาณ 7 โมงก่อนจะเข้าทำงานช่วง 8.00 น. และหลังเลิกงาน 4 โมงเย็นก็จะขับ

มอเตอร์ไซค์ต่อกัม (ชมนิภา อินทร, 2555: สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน) โดยผู้นำบางคนที่อยู่ในระบบราชการก็จะมีการทำงานล่วงเวลา (โอที) ซึ่งมีอยู่ตลอดทุกเดือน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชนเทวราช กุญชร ที่กล่าวว่า ขณะนี้ก็ทำงานราชการอยู่โดยมีการทำงานล่วงเวลา เป็นวิธีการเพิ่มรายได้อีกวิธีหนึ่งด้วย (อุทิศ บุรณแสน, 2555: สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม)

การประกอบอาชีพเสริมหรือสร้างรายได้เสริมอย่างไร?

ผู้นำบางท่านก็ใช้เวลาว่างจากงานขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง (ชมนิภา อินทร, 2555: สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม) และบางท่านมีการทำงานฝีมือ รับจ้างทำผลไม้และงานบัญชีอื่น ๆ ด้วย (รัชนิวรรณ ปรีทรัพย์, 2555: สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม)

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการเพิ่มรายได้ในแต่ละวัน/แต่ละเดือนอย่างไรบ้าง?

ส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวของผู้นำชุมชนจะช่วยกันลดรายจ่ายมากกว่าเพิ่มรายได้ ถ้าไม่จำเป็นจะไม่ซื้อของฟุ่มเฟือย

3) การมีวิธีการออมอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า ผู้นำจะมีเงินออมไว้เกือบทุกครอบครัว ทั้งออมเพื่อยามฉุกเฉิน เพื่อเป็นการศึกษาของลูก โดยจะจัดออมไว้กับการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ ซึ่งบางครั้งเวลามีรายได้พิเศษเข้ามา ก็จะได้เก็บเอาไว้เป็นสลากออมสินด้วย และบางคนออมผ่านกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ (วันดี เสมอวานิช, 2555: สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม) นอกจากนี้ยังมีเงินสำหรับใช้จ่ายที่จำเป็นของแต่ละวัน แต่ละเดือน เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น โดยการใช้จ่ายมักจะมีการแบ่งส่วนรายรับรายจ่ายเหมือนเช่นการทำบัญชี ดังคำสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชนพัฒนา ระนองกลาง ที่กล่าวว่า รายจ่ายจะมีจำพวกค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า กับค่าใช้จ่ายจำเป็นแต่ก็มีการจัดแบ่งส่วนอย่างชัดเจนเช่นเดียวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือน (ส.อ.วิมล วงษ์แสงจันทร์, 2555: สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม)

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการออมอย่างไรบ้าง?

เมื่อพิจารณาถึงสมาชิกในครอบครัวของผู้นำชุมชนจะพบว่า เป็นลักษณะการออมภายในครัวเรือนเช่น เด็กเยาวชนให้หยอดกระปุก เป็นต้น ซึ่งสมาชิกจะได้รับการปลูกฝังให้ลูกหลานรู้จักการออม ปลูกฝังเขาตั้งแต่เด็ก (วันดี เสมอวานิช, 2555: สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน) การแยกสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ นำกลับมาใช้ใหม่ ให้รู้จักรับผิดชอบ ทำหน้าที่ของตนตั้งใจเรียน โดยส่วนใหญ่ มักจะปลูกฝังการจัดทำบัญชีกันตั้งแต่เด็ก ๆ (รัชนิวรรณ ปรีทรัพย์, 2555: สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม) (ชมนิภา อินทร, 2555: สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม)

4) ท่านมีวิธีการดำรงชีวิตอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่จะไม่เล่นหวย ไม่เที่ยว ไม่เล่นการพนัน กินใช้อย่างปกติ ที่เหลือเก็บออมทั้งหมด การใช้เป็นแบบประหยัด สิ่งไหนที่ไม่จำเป็นก็จะไม่ซื้อ

นอกจากนี้ผู้นำบางท่านที่มีรูปแบบการแบ่งเงินเอาไว้เป็นสัดส่วน และต้องใช้ธรรมะเข้ามาช่วยในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงด้วย โดยปกติแล้วทางชุมชนจะมีการสวดมนต์ทุกวัน ในเวลา 9.00 น. ที่สำคัญหากทำอะไรได้เองก็จะทำกันเองเป็นหลัก (ส.อ.วิมล วงษ์แสงจันทร์, 2555: สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม)

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงอย่างไรบ้าง?

ส่วนสมาชิกในครอบครัว มักจะช่วยเหลือครอบครัวด้วยไม่ซื้อของที่จำเป็นออก ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ไม่เกเร

5) การมีวิธีการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียงอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่จะปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทันทีที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ และเวลาเลือกซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าจะเลือกที่ประหยัดไฟ ช่วยลดโลกร้อนเป็นหลัก ถ้าหากเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียจะเลือกซ่อมแซมก่อนเป็นอันดับแรก หากใช้ไม่จริงจึงจะซื้อใหม่ ส่วนการช่วยสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะ จะมีการแยกก่อนและบางชิ้นสามารถเก็บไว้ขายได้ ซึ่งในหลายชุมชนจะแยกไว้ก่อนและจะมีรถรับซื้อของเก่ามารับซื้อในชุมชนเองเลย ในหลายชุมชนมีการทำน้ำยาล้างจานใช้เองเหมือนกันโดยศูนย์ศิลปาชีพ 904 เข้ามาช่วยอบรมเพื่อให้ชุมชนนั้นเกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ชุมชนยังให้ความสำคัญกับเยาวชนโดยการรณรงค์ให้เยาวชนในชุมชนมาใช้เวลาวางให้เกิดประโยชน์ เช่น บูรณะโบราณสถานของวัด เป็นต้น

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียงอย่างไรบ้าง?

สมาชิกในครอบครัวของผู้นำบางคนหากมีสิ่งของที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้วก็จะนำไปบริจาคที่วัดสวนแก้ว เช่น ตู้ เสื้อผ้า เป็นต้น

6) การมีวิธีการการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันในครอบครัว/ญาติพี่น้องอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่จะดูแลซึ่งกันและกัน ให้คำปรึกษากันและกันมากกว่า ทั้งนี้ในหลายครอบครัวของผู้นำจะสอนลูกด้วยเหตุผล ซึ่งเมื่อมีปัญหาระหว่างกันในครอบครัวจะเลือกวิธีการพูดคุยกันก่อนเสมอ

การมีวิธีการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันในชุมชนที่อาศัยอยู่อย่างไรบ้าง?

ส่วนในชุมชนความเป็นประธานชุมชน กรรมการชุมชน หรือเลขานุการประธานของชุมชนจะมีบทบาทหน้าที่อยู่ชัดเจน เช่น รับเรื่องร้องเรียนต่างๆของชาวบ้านที่เดือดร้อน และจะประสานงานกับหน่วยงานต่างๆเพื่อให้ชาวบ้านมีชีวิตและสุขภาพที่ดีขึ้น ทำกิจกรรมต่างๆ การเข้าร่วมอบรมตามหน่วยงานต่างๆ แล้วจากนั้นก็ต้องนำความรู้มาเผยแพร่ให้กับคนในชุมชน จัดเวลาประชุมกัน นัด

รวมกันแล้วบอก หรือไม่ก็ใช้วิธีเสียงตามสาย ดูแลชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดกิจกรรม
ประสานงาน พิมพ์เอกสาร เป็นต้น

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันในชุมชนอย่างไรบ้าง?

ความเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกันในชุมชน ครอบครัวผู้นำจะเน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ
ชุมชนเมื่อมีเวลาว่าง เช่น การทำเวที กางเต็นท์ เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไรเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง?

ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะที่เน้นย้ำที่การใช้จ่ายด้วยความประหยัด ไม่ต้องการให้
ชาวบ้านเล่นการพนัน ติดอบายมุข ต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง และควรมีการเข้าร่วม
การอบรมของชุมชนให้สม่ำเสมอ ที่สำคัญทุกคนต้องอาศัยการนำหลักธรรมทางพุทธศาสนา
มาประคับประคองในการดำเนินชีวิต

**4.13.2 สรุปข้อคำถาม การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือน** (มุ่งเน้นให้บุคคลและครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเองอย่างเต็มความสามารถ)
จำนวน 6 ข้อคำถาม รายละเอียดมีดังนี้

1) การมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาจิตใจอย่างไร
บ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการพึ่งตนเองในการพัฒนาจิตใจที่ผู้นำชุมชน
ตระหนักเสมอคือความไม่ท้อแท้ในการดำรงชีวิตตามหลักความพอเพียง เชื่อว่าความพอเพียงนั้นไปถึง
ได้ไม่ยาก ทำให้มันเหมือนว่าเป็นกิจวัตร ไม่ฟุ่มเฟือยสอนตัวเองเสมอว่าต้องใช้เงินอย่างประหยัด ที่
สำคัญไม่ควรเครียดกับความพอเพียง จะต้องไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ซึ่งการนำหลักธรรมมาใช้นั้นจะ
สามารถทำให้จิตใจดีซึ่งสามารถประกอบอาชีพได้ดีด้วย ฝึกตนเองให้รู้จักการทำบุญ ไหว้พระ ถวาย
บิณฑบาต และสำคัญในการดำรงชีพคือ ต้องไม่เป็นหนี้ นี้ก็พอแล้ว

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนา
จิตใจอย่างไรบ้าง?

การพึ่งตนเองด้านจิตใจของสมาชิกในครอบครัวจะนึกถึงความอยู่ง่าย กินง่าย ไม่ซื้อของแพง
และมีความภูมิใจแล้วในการดำรงชีวิตขณะนี้

2) การมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจอย่างไร
บ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจของผู้นำเองจะเน้นการ
ประหยัดในทุก ๆ เรื่อง จะต้องรู้จักคุณภาพ และอยู่ได้ด้วยตัวเอง ไม่ต้องเดือดร้อนคนอื่น ทั้งนี้การจัดทำ
บัญชีรายรับรายจ่ายจะช่วยควบคุมรายจ่ายได้มากทีเดียว

3) การมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านสังคมอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการพึ่งตนเองด้านสังคมจะเริ่มต้นด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนก่อน และปลูกฝังให้สมาชิกในบ้านเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจชุมชน ส่วนในชุมชนต้องนึกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเหลือกันและกัน เช่น การทำน้ายาล้างจาน น้ายาปรับผ้านุ่มใช้กันในครัวเรือน

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านสังคมอย่างไรบ้าง?

ส่วนสมาชิกในครอบครัวของผู้นำชุมชนส่วนใหญ่จะปลูกฝังให้รู้จักการสมาคมคารวะต่อผู้ใหญ่ รู้กาลเทศะ มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เช่น เพื่อนในกลุ่ม คนในชุมชน

4) การมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเทคโนโลยีอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการพึ่งตนเองด้านเทคโนโลยีมีหลายครอบครัวที่เน้นการใช้โทรศัพท์มือถือที่มีคุณสมบัติไม่มากนัก ใช้เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้นเช่น ไลน์โทรออกหรือรับสายเข้าก็เพียงพอ นอกจากนี้ในฐานะเป็นผู้นำส่วนใหญ่จะใช้เสียงตามสายในการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในชุมชนได้รับรู้ข่าวสาร และกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน รวมถึงการขอความร่วมมือกับประชาชนด้วย

5) การมีวิธีการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการพึ่งตนเองด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่จะให้เป็นตัวอย่างให้กับประชาชนลูกบ้านอยู่แล้ว เช่น การแยกขยะให้ถูกต้อง และใช้สิ่งของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยจะใช้สารเคมีเท่าที่จำเป็นเท่านั้น นอกจากนี้ในบางครัวเรือนจะซื้อน้ำยาซักผ้า ปรับผ้า น้ายาล้างจาน เป็นต้นมาจากร้านค้ามากกว่าทำเอง นั่นก็เพราะความสะดวกเป็นสำคัญ

6) การมีวิธีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถเข้าถึงคำว่า “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียงได้อย่างไรบ้าง?

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน พบว่า วิธีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถเข้าถึงคำว่า “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง ส่วนใหญ่ผู้นำจะพอใจในสิ่งที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน เพียงไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้สิ่งของให้คุ้มค่า ใช้ชีวิตโดยยึดหลักธรรมทางพุทธศาสนา ใช้ชีวิตอย่างมีสติ สมานิติ ปัญญา เดินทางสายกลาง ไม่ต้องมีฐานะมากมาย และอยากให้ลูกหลานมีความสุข มีความสุข ไม่ลำบากมาก ทำงานเพื่อส่วนรวม และได้ช่วยเหลือเกื้อกูลในชุมชนก็พอแล้วกับชีวิตคนเมือง

สมาชิกในครอบครัวมีวิธีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถเข้าถึงคำว่า “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียงได้อย่างไรบ้าง?

ส่วนสมาชิกในครอบครัวของผู้นำชุมชนโดยส่วนใหญ่จะได้รับการสั่งสอนหรือฝึกฝนกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ว่าให้รู้จักประหยัด ไม่สุรุ่ยสุร่าย เวลากินข้าวก็ต้องกินให้หมด ให้รู้คุณค่าของอาหาร เป็นต้น และสิ่งสำคัญในการสั่งสอนคือ การปฏิบัติตามพระราชดำรัสความพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จนยึดถือเป็นปฏิบัติเป็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัวเสมอ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไรเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน?

ผู้นำชุมชนโดยส่วนใหญ่ให้คำแนะนำในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันเพียงว่า ด้วยสภาพแวดล้อมที่ภาวะข้าวของแพง ควรตระหนักในสิ่งที่เรียกว่า ความพอเพียง ต้องกระทำทุกอย่างด้วยการอยู่แบบพอเพียงเพื่อตนเองและชุมชนเกิดความสุขร่วมกันทุกคน

4.14 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

4.14.1 สรุปสภาพปัญหา อุปสรรคการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนจากแบบสอบถาม

ข้อมูลสภาพปัญหา อุปสรรคการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนที่สำคัญมีดังนี้ (ผู้วิจัยจะไม่ตัดความคิดเห็นของประชาชน เมื่ออ่าน วิเคราะห์แล้วเป็นปัญหาจริงตามบริบททางสังคม ณ เวลานั้น)

1) ปัญหาเชิงสังคม

- การขาดความสามัคคีในชุมชน
- การมีธุรกิจเงินกู้ ทำให้คนใช้เงินเพิ่มมากขึ้น เพราะเงินได้ง่ายเกินไป เป็นสิ่งที่ทำให้ใช้จ่ายเกินตัว
- บุคคลที่ค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อวัตถุนิยม พฤติกรรมเลียนแบบ (เห็นคนอื่นมีแล้วอยากมีบ้างโดยไม่คำนึงถึงรายได้) ค่านิยมการเล่นพนัน เช่น หวย ไฟ เป็นต้น ประกอบกับสื่อ (Media) เข้ามา มีบทบาทในชีวิตประจำวันมาก จึงเข้าสู่ค่านิยมง่ายขึ้น
- ค่านิยม วัตถุนิยม เห็นคนอื่นมีก็อยากจะมีตาม ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ
- ความเห็นไม่ตรงกัน, ของแพงเมื่อปรับเงินค่าแรงขึ้น, ขอให้หน่วยงานของรัฐบาลได้โปรดช่วยสอดส่องดูแลอย่างจริงจังกับตลาดต่างๆตลาด, สงสารผู้ที่ตกงานเพราะค่าแรงขึ้น
- การไม่ร่วมมือของชุมชน
- เวลานี้ทุกครัวเรือนมีปัญหาในการใช้จ่ายสินค้าแพง แพงมากๆ เลย ไม่รู้ว่ารัฐบาลหวังปากท้องของประชาชนหรือเปล่า ชิงดีชิงเด่นกัน ตอนนี้จะแก้ไขอะไร ขอให้แก้สินค้าพวกอุปโภค

บริโภค คนจนตาย รัฐบาลรวย ประชาชนจน เงินเดือนน้อยรายจ่ายเยอะและไม่ต้องคิดอะไรมากเวลา
ออกจากบ้านต้องใช้เงินทั้งนั้น

- สภาวะทางสังคมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้ชีวิตแบบพอเพียง, นโยบายของภาครัฐที่ไม่
ไม่มีความจริงจังและจริงใจในการสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง

- ระดับเยาวชนยังไม่เห็นคุณค่าของหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, ปัญหา
เยาวชนติดเกมส์และยาเสพติด รวมถึงการพนัน, ผู้ใหญ่ยังไม่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชน

สรุปจากกรณี 2 ประเด็นสุดท้ายมีความน่าสนใจอย่างยิ่งต่อการประยุกต์ใช้ของ
ประชาชนในระดับบุคคลและครอบครัว ส่วนหนึ่งเป็นสาเหตุจากสภาวะสังคมที่หน่วยงานหรือระดับ
ผู้นำประเทศยังเป็นตัวอย่างที่ไม่เอื้อ(เป็นแบบอย่างไม่ดี) ให้ประชาชนเห็นคุณค่าของการใช้หลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้วแล้ว ก็ย่อมมีผลต่อการบรรลุการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริงได้ในชุมชนเมือง

2) ปัญหาเชิงเศรษฐกิจ

- สภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ประชาชนต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพมากขึ้น
- ปัญหาเศรษฐกิจข้าวของต่างๆ แพงไม่พอกับรายจ่าย โขคดีที่ไม่มีครอบครัวที่ต้อง
ดูแล เช่น มีลูก แต่ก็มีพ่อ แม่ ที่ต้องดูแล บางเดือนก็แทบไม่พอใช้ แต่ก็พยายามทำตามพระราช
ดำรัสขององค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ เศรษฐกิจพอเพียง
- รายได้ไม่พอกับรายจ่าย
- มีรายได้น้อย, สินค้าราคาแพง
- เกิดจากรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่าย ในครอบครัวแต่ละครอบครัวจะต้องกู้เงินมา
เพื่อใช้สอยในยามจำเป็น ค่าลงทะเบียน เพราะระยะนี้การศึกษาส่วนใหญ่จะต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้า
มา ทางครอบครัวไม่พร้อมที่จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ต้องไปเช่าซื้อ ทำให้ครอบครัวมีรายจ่ายเพิ่มมาก
กว่าเดิมอีก

- มีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพิ่มเข้ามาจากค่าใช้จ่ายปกติ จึงทำให้ค่าใช้จ่ายปกติของแต่ละ
เดือนไม่พอใช้ เช่น ค่าประกันชีวิต, ค่ากิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนลูก, สินค้าอุปโภคบริโภคแพงขึ้น

สรุปได้ว่า สภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนสัมผัสอยู่ทุกวันในชุมชนเมือง ไม่ว่าจะเป็น
ของแพง ค่าแรงต่ำ ช่องทางการใช้จ่ายหลากหลาย ความเจริญของเทคโนโลยี ภาวะความรับผิดชอบ
มากขึ้นปัจจัยเหล่านี้ทำให้การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนเป็นเรื่องที่
ยากมากขึ้นตามไปด้วย

3) ปัญหาบุคคล

- สมาชิกในครอบครัวยังไม่เข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ต้องรับภาระเลี้ยงดูคนในครอบครัว(จำนวน 5 คน) จึงทำให้บางครั้งไม่มีเวลาเข้าร่วมชุมชน แต่ก็ปฏิบัติกันภายในบ้านและครัวเรือน
- ค่าใช้จ่ายตายตัวแต่ละเดือนไม่สามารถตัดหรือลดได้เลย (การจัดการไม่ลงตัว)
- บางครอบครัวยังเป็นหนี้เพราะรายได้ไม่พอกับรายจ่ายจึงไม่สามารถที่จะเก็บออมได้ก็จะประหยัดและใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียงก็ทำตาม
- ความต้องการและการเห็นแก่ตัว, อยากเห็นองค์กรใหญ่ๆ หรือรัฐพอเพียงบ้างสรุปได้ว่า แต่ละบุคคลในครอบครัวหนึ่ง ๆ ยังเกิดความไม่เข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บางครั้งเกิดจากการมีภาระหนักในการรับผิดชอบต่อครอบครัว การจัดการเรื่องค่าใช้จ่าย รวมถึงการมีภาระหนี้สิน และมุมมองต่อหน่วยงานภาครัฐถึงการเห็นแก่ตัว การคอร์รัปชัน และความไม่เพียงพอของหน่วยงานรัฐนั่นเอง ย่อมมีผลต่อการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงแน่นอน

4.14.2 ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน

ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีความน่าสนใจอย่างยิ่งในหลายประเด็น ดังนี้

- การให้โอกาสมีส่วนร่วมมากขึ้นในทุกคน มิได้เกิดเฉพาะกลุ่มของตนเอง
- ต้องเจาะเข้าถึงชุมชนตัวต่อตัวโดยเฉพาะวัยรุ่น
- ควรสอนให้รู้จักวางแผน เพิ่มอนาคตที่ดีขึ้น
- ต้องมุ่งแก้ตั้งแต่พื้นฐานจิตใจ สามัญสำนึก ปลูกฝังความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งล่อตาล่อใจ ปรับเปลี่ยนค่านิยมที่แปรผกผันกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- อยากให้มีกลุ่มงานอาชีพเกิดขึ้นภายในชุมชน เพื่อเขาจะมีรายได้เลี้ยงตัวเอง
- ควรมีการสร้างการริเริ่มเคลือบบ้าน นำของที่จะทิ้งมาประยุกต์ใช้ใหม่ ประหยัดน้ำไฟ ไม่ใช่จ่ายเกินตัว
- ควรใช้เทคโนโลยีในยามจำเป็นซึ่งบางครั้งทางสถาบันการศึกษาต้องให้เด็กนักเรียนค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งถ้าใช้การศึกษาอย่างที่เคยมีมาจะให้เด็กได้รู้จักค้นคว้าในห้องสมุด และจะทำให้รายจ่ายในครอบครัวนั้นลดน้อยลงได้
- รู้จักให้อภัย เห็นอกเห็นใจกัน เคารพสิทธิหลายหน้าที่ซึ่งกันและกัน รักษาดี ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความสามัคคี ประองตอง
- ต้องเริ่มสอนและทำได้จริงให้เห็นก่อนของครอบครัว
- อย่างแรกคือการทำให้บุคคลในชุมชนหรือกลุ่มอื่นๆ มีรายได้ที่มั่นคงและสามารถยืนหยัดด้วยตนเอง

- นำเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้มาเป็นผ้าอุทธรณ์, นำขยะที่เป็นพลาสติกหรือเหล็ก ซึ่งเป็นการแยกขยะนำขยะมาเปลี่ยนเป็นเงิน
- รัฐบาลควรแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง เพื่อความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกระดับให้ได้อยู่ได้ ...บอกตามความเป็นจริงว่าสงสารประชาชนทุกชั้นยากจนเหลือเกิน
- ควรปรับเครื่องอุปโภค – บริโภคให้ลดลง
- ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถใช้ได้ดีกับผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดหรือเกษตรกร จะเห็นผลมากกว่า เนื่องจากค่าครองชีพของคนในเมืองชั้นสูง แกร่งแย่งชิงดี หวังผลกำไรมากกว่าศีลธรรม ทำให้ยากถึงแม้จะอยากทำก็ตาม ทำได้ดีที่สุดคือการประมาณตน ไม่ฟุ้งเฟ้อตามแฟชั่นหรือสมัยนิยม “ไม่ต้องยีนให้สูงเหมือนใครเขา จงบินเท่าที่เราจะบินไหว”
- รัฐเข้าถึงทุกครัวเรือนในแต่ละเขต, ความต้องการในการหารายได้เสริมให้แต่ละครัวเรือน, จัดกิจกรรมเสริมรายได้ เช่น สอนอาชีพเสริมสวย, เย็บผ้า, หัตถกรรม, ทำขนม ฯลฯ, แจกเมล็ดพันธุ์พืชพืชสวนครัว, ตั้งศูนย์เด็กเล็ก (เด็กอ่อนวัยเรียน) และถามปัญหาแต่ละครอบครัว, นำรายได้ในการประกอบอาชีพเสริมรายได้, ดูแลเด็กเล็ก คนแก่ คนพิการ คนขายรายได้, แจกเมล็ดพันธุ์พืชสวนครัว
- ทางชุมชนที่รวมกลุ่มกันก็ต้องพร้อม เช่น สถานที่ เพราะสถานที่เรามี จะรวมกลุ่มกันก็ยาก ทุกครอบครัวต้องหาเช่ากินค่า ปากกัดตีนถีบ
- อยากเห็นความสามัคคีและเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน
- การอบรมบ่มเพาะของผู้ปกครองและครูอาจารย์ รวมถึงผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน - ท้องถิ่น การแสดงตัวอย่างที่ดีให้เยาวชนได้เห็นผลดีและได้เห็นผลลัพธ์ที่ดี
- อาชีพค้าขายและรับจ้างทั่วไป จึงใคร่ต้องการฝึกอาชีพที่ต่างจากการค้าขายและจะได้รับความรู้ติดตัวไป ทั้งยังต่อยอดไปให้บุคคลอื่น ซึ่งเป็นอาชีพเสริมอีกทางหนึ่งด้วย เช่น นวดแผนไทยโบราณ

สรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ต้องเริ่มต้นที่บุคคล/ครัวเรือนที่สนใจ เข้าถึงประชาชน/ครัวเรือนในแต่ละชุมชนอย่างทั่วถึง นับเป็นการให้โอกาสทุกคนอย่างเท่าเทียม และสอนกันอย่างจริงจังในแต่ละครอบครัวที่ต้องการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อปลูกความเข้าใจ และจิตใจ สามัญสำนึก ปลูกฝังความอดทน ออกกำลังกายแล้ว จึงเริ่มปฏิบัติการจริง ติดตามผลสร้างอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคงด้วย